

Φτερούγισμα Ψυχής!

- 1 55 χρόνια από το ολοκαύτωμα του ήρωα Κυριάκου Μάτση.
Κάθε Νοέμβρη ζυπνά ο θρύλος, μέγα δακρύβρεχτο στεναγμό.
Απ' το μπαρούτι φωτιές ανάβουν, κι οι φλόγες, ζώνουν τον ουρανό!!
- 2 Κι η Μούσα, κόρη ταπεινή, στη σκλαβωμένη Μαίνα γη,
έτοιμη να πετάξει!! Μ'ωλάβεια και σεβασμό ένα κερι
ν'ανάψει! Εις τον τρισένδοξο βωμό, του Κυριάκου Μάτση!!
- 3 Οι Αγγελοι, του κάψαν το κορμί και δάκρυσαν οι ουρανοί,
μοιράστηκαν στα δύο! Κι ήρθε η τούρκικη εισβολή...
κουρσάροι, απ' την Ανατολή, γκρέμισαν το μνημείο!
- 4 Κι εγώ, με τις φτερούγες της ψυχής, γονάτισα στο χώμα.
● Κι όπως ψηλάριδα τη γη, μία απόμακρη φωνή,
μου τράνταξε το σώμα!
- 5 Σήκωσα ψηλά το βλέμμα, κι είδα την Κύπριδα Παπαγιά,
το μνημείο φωτισμένο, λες... και Ξημέρωνε Πασχαλιά!!
- 6 Παπώρια κόρη, είδα να φτάνει, τον Κυριάκο να χαιρετά!
Δυο ψυχές, δυο σπασίεις, να μιλούν Κυπριακά!
- 7 Οι Αδαγάτοι τ'είσι θνητοί, στην ίδια αγωνία, για το
ποδούμενο ρωτούν, για την Ελευθερία!!
- Τ'εί εσύ κόρη μου, λαλούν μου, για στάθου λίγο, γάρουγκραστεις.
τ'εί αφού μπορείς τ'είαι εμπλέπεις, με τα μάσκια της φύσής,
ό,τι δεις, τ'ότι ακούσεις, εις τον κόσμο να το πεις!!
Που το νησί μας, ρέσουν κουρσάροι, τ'είαι γυρνώκουν τ'άνοιχτάρι,
του ομφαλού τούτης της γής. Ούλοι, πάσκουν να ριζώσουν, μα
η γή, εν τους σπκώνει, γιατί στο νησί τ'δοιμούνται, του Χριστού οι Αποστόλοι
- 9 Μια απογείωση, ένα ταξίδι, ένα φτερούγισμα Ψυχής, ένα
παράδυρο ελπίδας, στα μαύρα χρόνια της κατοχής!
- 10 Είνα μνημόσυνο, λίγα δουλούδια, απ' τον ανδύνα της προσφυγιάς.
Στον ήρωα Κυριάκο Μάτση! Τον Αετό της Λευτεριάς!!
Από το κατεχόμενο Δίκωμο Κερύνηας, Ξεριωμένη Λεμονιά.
Αιωνία του η μνήμη.